Opłata pocztowa uiszczona ryczałtem.

Nr. 6. Stanisławów, dnia 15. marca 1923. Rok 3.

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA STANISŁAWOWSKIEGO.

Adres Redakcji i Administracji: Wydział Prezydjalny Województwa Stanisławowskiego w Stanisławowie.

Wychodzi każdego 1. i 15. w miesiącu.

Cena egzemplarza pojedynczego 500 Mk. Całoroczna prenumerata 12.000 Mk.

Prenumeratę należy uiszczać przez Pocztową Kasę Oszczędności na konto Nr. 39672.

Dziennik Urzędowy przyjmuje ogłoszenia władz i urzędów, oraz ogłoszenia instytucy społecznych i użyteczności publicznej, od osób zaś prywatnych tylko takie, które wynikają z ich stosunku do władz rządowych i wymienionych instytucji. Opłata za wiersz drobnego pisma jednoszpaltowego lub jego miejsce wynosi 300 Mk., za całą szpaltę 15.000 Mk., za stronę 30.000 Mk., za ogłoszenie o zgubionych dokumentach 400 Mk. od osoby i wiersza. Należytości za ogłoszenia należy uiszczać przez POCZTOWĄ KASĘ OSZCZĘDNOŚCI na konto Nr. 39672.

Treść Działu Urzędowego.

I. Wykaz Ustaw i Rozporządzeń ogłoszonych w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej i w Monitorze Polskim, mających moc obowiązującą na terenie Województwa Stanisławowskiego.

II. Okólniki Województwa do Starostw od 69—97.

Wydział Prezydjalny: 69. W sprawie sytuacji finansowej. — 70. Nieuznawanie przywilejów rodowych, stanowych, herbów, tytułów rodowych i innych. — 71. W sprawie odpowiedzi udzielanych placówkom R. P. zagranicą przez Urzędy administracyjne I. instancji. — 72. Zakład Sierót w Strzemieszycach Wielkich; zezwolenie na kwestę. — 73. Generalny Komisarjat św. Ziemi; zezwolenie na kwestę. — 74. Komitet budowy kościoła w Zielonce, pow. Skałat; zezwolenie na kwestę. — 75. Exequatur dla Konsula Austrji p. C. Wildnera — 76. Wykonywanie czynności konsula Japonji przez Morikaza Ida. — 77. W sprawie opłat za karty na broń. — 78. W sprawie wystawiania paszportów zagranicznych dzieciom do lat 14. — 79. Dwutygodnik „Łemkowszczyzna"; odebranie debitu pocztowego. — 80. Tygodnik „Hlas Utlacovaneho Slovana": odebranie debitu pocztowego. — 81. Tygodnik niemiecki „Der Syndikalist"; odebranie debitu pocztowego.

Wydział Administracyjny: 82. Wyjaśnienie do punktu 4. rozk. M. S. Wojsk. Dep X. L. 23212/Pob. — 83. Ułatwienie w obrocie spirytusu.

Wydział Budżetowo-Gospodarczy: 84. Zlikwidowanie bezwartościowych walut obcych.

Wydział Zdrowia Publicznego: 85. Opłaty za ekshumacje i przewóz zwłok. — 86. Instrukcja dla publicznych zakładów kąpielowych. — 87. W przedmiocie znaków kontroli państwowej na opakowaniu pochodnych arsenobenzolu oraz surowic i produktów bakteryjnych, podlegających obowiązkowemu określeniu miana.

Wydział Rolnictwa i Weterynarji: 88. Ustalenie cen drzewa budulcowego. — 89. W sprawie wpłaty za konie zdobyczne z demobilu. — 90. W sprawie ofert na dostawę siana i słomy dla wojska. — 91. W sprawie sprzedaży koni wojskowych w licytacji. — 92. Popieranie sadownictwa. — 93. W sprawie nabywania soli bydlęcej. — 94. Paszporty na zwierzęta; podwyższenie ceny zeszytu z 650 Marek na 1000 Marek. — 95. Szkodniki i choroby roślin.

Wydział Pracy i Opieki Społecznej: 96. Współdziałanie Starostw z Państw. Urzędem Pośrednictwa Pracy w Stanisławowie. — 97. W sprawie utrzymania w Zakładach miejskich miasta Warszawy dzieci, kalek i starców, niestałych mieszkańców m. Warszawy.

III. Ruch służbowy.

IV. Komunikaty i obwieszczenia.

Dział Nieurzędowy:

Ogłoszenia.

I.

Dział Urzędowy.

Wykaz Ustaw i Rozporządzeń, ogłoszonych w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej i w Monitorze Polskim, mającym moc obowiązującą na terenie Województwa Stanisławowskiego.

W Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej.

Nr. 17. z dnia 24. lutego 1923.

Poz. 109. Rozporządzenie Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 5. lutego 1923 w sprawie dołączenia dodatków do czasopism.

Poz. 110. Układ polsko-niemiecki w przedmiocie państwowej własności górniczej i hutniczej w polskiej części Górnego Śląska podpisany w Opolu dnia 15 czerwca 1922 r, zatwierdzony ustawą z dnia 4. sierpnia 1922 r.

Poz 111. Oświadczenie rządowe z dnia 14. stycznia 1923 r, w przedmiocie wymiany dokumentów ratyfikacyjnych Układu polsko-niemieckiego, dotyczącego państwowej własności górniczej i hutniczej w polskiej części Górnego Śląska, podpisanego w Opoli dnia 15. czerwca 1922 r.

Poz. 112. Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z dnia 19. lutego 1923 r. o zmianach i uzupełnieniach Taryfy Ogólnej na przewóz towarów, zwłok i zwierząt

Nr. 18 z dnia 26. lutego 1923.

Poz. 114. Rozporządzenie Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 28. stycznia 1923 r. w sprawie zmiany rozporządzenia z dnia 29. stycznia 1919 r. w przedmiocie odpowiedzialności Zarządu pocztowego za krajowe przesyłki pocztowe i telegramy.

Poz. 116 Rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego z dn. 11. lutego 1923 r., dotyczące zmian w rozporządzeniach z dnia 20 stycznia i 9 sierpnia 1922 r. w przedmiocie wydawania z aptek środków leczniczych, oraz określania ich ceny.

Poz. 117. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 12. lutego 1923 r. w przedmiocie ustanowienia na obszarze górnośląskiej części województwa Śląskiego marki polskiej drugim ustawowym środkiem płatniczym obok marki niemieckiej.

Poz. 118. Rozporządzenie Ministrów Skarbu oraz Przemysłu i Handlu z dnia 22. lutego 1923 r. w sprawie przedłużenia mocy rozporządzenia z dnia 21. października 1922 r. o ulgach celnych.

Poz. 119. Rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 23. lutego 1923 r. w przedmiocie zmiany terminu zamknięcia sprzedaży 8% państwowej pożyczki złotej w 1922 r.

Poz. 120. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dn 12. lutego 1923 r. w sprawie opłat za rozpatrywanie obrazów kinematograficznych.

Poz. 124. Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z dnia 17. lutego 1923 r. o podwyższeniu taryfy osobowej i bagażowej wąskotorowych kolei państw., oraz pryw., znajdujących się w zarządzie państwowym, położonym w obrębie Dyrekcji kolei państw. w Warszawie, Radomiu, Wilnie i Lwowie.

Poz. 125. Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z dnia 17. lutego 1923 r. o podwyższeniu taryfy osobowej i bagażowej, obowiązującej na polskich kolejach państwowych.

Poz. 127. Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z dnia 23. lutego 1923 r. o wprowadzeniu tymczasowej komunikacji kolejowej pomiędzy Polską a Łotwą przez stację Zemgale.

Nr. 19. z dnia 28. lutego 1923

Poz. 128. Oświadczenie rządowe z dnia 24. lutego 1923 r. w przedmiocie Regulaminu o postępowaniu Komisji Mieszanej dla Górnego Śląska.

Poz. 129. Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z dnia 22. lutego 1923 r. o tymczasowej bezpośredniej komunikacji osobowo bagażowej i towarowej między stacjami polskiej części Śląska Górnego a stacjami kolei polskich, leżących poza Śląskiem Górnym (włączając w to stacje należących do Polski, jak również zarządzanych przez Polskę, kolei obszaru W. M. Gdańska).

Poz 130. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 9. lutego 1923 r. w przedmiocie uzupełnienia i zmiany § 6. przepisów z dnia 13. grudnia 1920 r. o postępowaniu celnem.

Poz. 131. Rozporządzenie Ministra Skarbu i Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 17. lutego 1923 r w sprawie uzupełnienia wykazu towarów, zawartego w §. 1. rozporządzenia z dnia 26. lipca 1922 r. w przedmiocie mnożnika celnego. normalnego i ulgowego

Nr. 20. z dnia 1 marca 1923.

Poz. 132 Rozporządzenie wykonawcze Ministra Spraw Wojskowych, Ministra Skarbu i Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dn. 10. stycznia 1923 do ustawy z dnia 18. marca 1921 r. o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i ich rodzin po poległych i zmarłych, których śmierć znajduje się w związku przyczynowym ze służbą wojskową, tudzież do ustawy z dnia 4. sierpnia 1922 r., zmieniającej niektóre postanowienia ustawy z dnia 18 marca 1921 r. o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i ich rodzin, oraz o zaopatrzeniu rodzin po poległych i zmarłych, których śmierć znajduje się w związku przyczynowym ze służbą wojskową.

Nr 21. z dnia 3. marca 1923.

Poz. 134 Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 23 lutego 1923 r. o zmianie cennika detaljicznej sprzedaży wyrobów tytoniowych oraz o ściągnięciu dodatkowej opłaty monopolowej od zapasów tychże wyrobów.

Poz. 137. Rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego z dn. 20. lutego 1923 r. w przedmiocie utrzymywania na składzie przez apteki surowic i szczepionek.

Nr. 22. z dnia 4. marca 1923.

Poz 138. Ustawa z dnia 15. lutego 1923 r. o prowizorjum budżetowem za czas od 1. stycznia do 31. marca 1923 r.

Poz 139. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 20. lutego 1923 r w sprawie obowiązku posiadaczy przedsiębiorstw sprzedaży ujawniania cen przedmiotów powszechnego użytku, sporządzania faktur przy zawieraniu interesów i przedstawienie ich na żądanie władzy.

W Monitorze Polskim:

Nr. 46. z dnia 26. lutego 1923

Poz 44. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 24. lutego 1923 r. w przedmiocie zmiany ceny emisyjnej 8% państwowej pożyczki złotej z r 1922.

Nr. 47. z dnia 27. lutego 1923.

Poz. 45. Uchwała Komitetu Likwidacyjnego w Poznaniu z dn. 19. lutego 1923 r. w przedmiocie likwidacji.

Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 23. lutego 1923 roku w przedmiocie zmiany terminu zamknięcia sprzedaży 8% państwowej pożyczki złotej z roku 1922 (Przedruk z Dz. Ust. Rz. P. z dnia 26 lutego 1923 r., Nr. 18, poz. 119).

II.
Okólniki Województwa do Starostw.

WYDZIAŁ PREZYDJALNY.

69

PREZES RADY MINISTRÓW *Odpis.*

Nr. 22609. Warszawa, dnia 29. grudnia 1922.

W sprawie sytuacji finansowej.

Okólnik Nr. 152.

Do Kancelarji Cywilnej Prezydenta Rzeczypospolitej, Biura Sejmu i Senatu, Najwyższej Izby Kontroli, Prezydjum Rady Ministr. Gł. Urzędu Likwidaoyjnego, Gł. Urz. Ziemskiego, Generalnej Prokuratorji, Gł. Urzędu Statystycznego i wszystkich Ministerstw w miejscu.

Zarysowujący się przy ustalaniu preliminarza budżetowego na rok 1923 obraz sytuacji finansowej przedstawia się w wysokim stopniu ujemnie. Dążenie do uzyskania równowagi budżetowej, uznany za podstawowy warunek sanacji finansów, mimo uwzględnienia w planie finansowym na rok 1923 wszystkich możliwych i do najdalszych granic posuniętych źródeł dochodów, pozostaje ciągle wskutek niedostatecznego zredukowania wydatków niezrealizowane.

Ten stan rzeczy wzbudzający poważne troski o los Państwa zmusza mię w związku z przygotowywaną przez Rząd akcją, zmierzającą do naprawy Rzeczypospolitej do stwierdzenia ponownie tylokrotnie wypowiadanej przez Ministerstwo Skarbu zasady, że tylko pełne uświadomienie sobie powagi sytuacji przez wszystkie czynniki państwowe, a w pierwszym rzędzie przez władze Centralne, jako przedewszystkiem powołane do stania na straży interesów Państwa, może przyczynić się skutecznie do powodzenia zamierzonej akcji.

Ponieważ kategorycznym warunkiem zamierzonych poczynań jost p r z e p r o w a d z e n i e k o n s e k w e n t n e i b e z w z g l ę d n e z a s a d y o s z c z ę d n o ś c i w g o s p o d a r c e p a ń s t w o w e j, proszę przeto PP. Ministrów o bardzo stanowcze i zdecydowane zastosowanie tej zasady we wszystkich bez wyjątku dziedzinach administracji państwowej. Przeszkoda w ścislem wykonaniu tego postulatu było dotychczas w wielu wypadkach przeciwstawienie interesom Skarbu Państwa, reprezentowanym przez Ministerstwo Skarbu, dążenie poszczególnych resortów do ulepszenia i rozrozbudowy, podlegających im działów administracji państwowej. Sytuacja ta w interesie ogólno-państwowym, podyktowanym koniecznością najspieszniejszego przeprowadzenia akcji ratunkowej ulec musi bezzwłocznie radykalnej zmianie. Wszystkie organa państwowe, począwszy od władz Centralnych, aż do najniższych podległych im urzędów zastosować winny z największą energją zasadę rozumnie, nie mechanicznie podjętej oszczędności we wszelkich poczynaniach, w pełnem przeświadczeniu, iż tylko zgodny powszechny wysiłek w tym kierunku zapewnić może dodatnie rezultaty.

Równolegle z tem największą wagę przywiązywać należy do współudziału wszystkich władz w inicjatywie podwyższania istniejących i stwarzania nowych źródeł dochodu we wszystkich dziedzinach administracji państwowej. Nieznaczna pozornie zwłoka w realizowaniu projektowanych podwyżek dochodów odbija się w sposób dotkliwy na całokształcie gospodarki państwowej.

Zaznaczam w końcu, iż zasada bezwzględnej oszczędności wymaga w zakresie wydatków inwestycyjnych ograniczenia ich do kontynuowania jedynie rozpoczętych j u ż p r a c a z u p e ł n e g o z a n i e c h a n i a w s z e l k i c h n o w y c h z a m i e r z e ń nie wywołanych potrzebą utrzymania majątku państwowego.

Prezes Rady Ministrów: (—) SIKORSKI.

Województwo Stanisławowskie
Wydział Prezydjalny.

L. 946/pr. Stanisławów, dnia 23. lutego 1923.

PP. Naczelnikom Wydziałów, P. Kierownikowi Głównej Kancalarji Województwa oraz wszystkim PP. Starostom

udzielam do wiadomości i bezwzględnego stosowania się wskutek reskryptu Ministerstwz Spraw Wewnętrznych z 19. stycznia 1923 Nr. Pr. 143.

Wojewoda: JURYSTOWSKI.

70.

L. 1900/pr. Stanisławów, dnia 2. marca 1923

Nieuznawanie przywilejów rodowych, stanowych, herbów, tytułów rodowych i innych.

Do wszystkich Panów Staroatów.

Na skutek pisma Pana Prezesa Rady Ministrów z dnia 30. stycznia br. Nr. 751 wystosowanego do Ministerstwa Spraw Wewnętrznych zwracam uwagę Pana Starosty na drugi ustęp artykułu 96 Konstytucji, który brzmi:

„Rzeczpospolita Polska nie uznaje przywilejów rodowych ani stanowych, jak również żadnych herbów, tytułów rodowych i innych z wyjątkiem naukowych, urzędowych i zawodowych“ i polecam wydać zarządzenia, by w toku wykonywania czynności urzędowych ściśle przestrzegano wspomnianego wyżej przepisu.

Wojewoda w. z. SZWEDZICKI.

71.

L. 2086/pr. Stanisławów, dnia 2 marca 1923.

W sprawie odpowiedzi udzialanych placówkom R. P. zagranicą przez Urzędy administracyjne I. instancji.

Do wszystkich Panów Starostów.

Stwierdzono, że niektóre urzędy Adm. I. instancji odpowiadają na zapytania placówek R. P. zagranicą w ten sposób, że przesyłają wszystkie akta przedmiotowe, odnoszące się do danej sprawy, zamiast streszczać wynik dochodzeń. Powyższy tryb postępowania obciąża placówkę zbyteczną pracą, wywołaną koniecznością zaznajomienia się z treścią wszystkich aktów dla zebrania materjału niezbędnego do załatwienia konkretnej sprawy, ponadto Skarb Państwa jest narażony na niepotrzebne koszta spowodowane znacznie większemi opłatami pocztowemi, ze względu na objętość przesyłki.

Wskutek reskryptu Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 23. lutego 1923 Nr. Pr. 642 polecam przeto Panom Starostom, by przy załatwianiu korespondencji z placówkami R. P. zagranicą trzymali się ściśle powyż wytycznych.

Wojewoda: w. z. SZWEDZICKI.

72.

L. 2087/pr. Stanisławów, dnia 2. marca 1923.

Zakład Sierót w Strzemieszycach Wielkich, zezwolenie na kwesty.

Do wszystkich Panów Starostów.

Ministerstwo Spraw Wewnętrnych reskryptem z 21. lutego 1923 Nr. B P. 553 w myśl § 1 przepisów, ogłoszonych w Monitorze Polskim Nr. 33 z dnia 11. lutego 1921 r. udzieliło pozwolenia dla Zakładu sierót w Strzemieszycach Wielkich na urządzenie kwesty w czasie do 31. grudnia 1923 r. po miastach i wsiach na całym obszarze b. dzielnicy rosyjskiej i austryjackiej, na cele pokrycia kosztów budowy zakładu wychowawczego dla sierót pod warunkiem, że Zakład Sierót i osoby przez ten Zarząd wydelegowane dla celów kwestarskich będą ściśle przestrzegały przepisów okólnika Ministerstwa Spraw Wewnętrnych Nr. 446 z dnia 4. lutego 1921 roku, ogłoszonego w wyżej wymienionym Monitorze Polskim.

Polecam Panu Staroście nie czynić przeszkód w przeprowadzeniu kwesty osobom przez zakład w celach kwestarskich wydelegowanym, o ile stosować się będą do obowiązujących przepisów.

Wojewoda: w z. SZWEDZICKI.

73.

L. 2088/pr. Stanisławów, dnia 2. marca 1923

Generalny Komisarjat św. Ziemi; zezwolenie na kwestę.

Do wszystkich Panów Starostów.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych reskryptem z 21. lutego 1923 Nr. B. P. 588 w myśl § 1 przepisów, ogłoszonych w Monitorze Polskim Nr. 33 z dnia 11. lutego 1921 roku, udzieliło pozwolenia dla Generalnego Komisarjatu Św Ziemi na urządzenie kwesty w czasie od 8. lutego 1923 roku do 31. grudnia 1923 roku, po miastach i wsiach na całym obszarze Rzeczypospolitej Polskiej na cele związane z uczczeniem Ziemi św. i Grobu Zbawiciela pod warunkiem. że Zarząd Generalnego Komisarjatu św. Ziemi i osoby przez ten Zarząd wydelegowane dla celów kwestarskich będą ściśle przestrzegały przepisów okólnika Ministerstwa Spraw Wewnętrznych Nr. 446 z dnia 4. lutego 1921 roku, ogłoszonego w wyżej wymienionym Monitorze Polskim.

Polecam Panu Staroście nie czynić osobom w celach kwestarskich przez Generalny Komisarjat wydelegowanym przeszkód w przeprowadzeniu kwesty pod warunkiem, że stować się będą do obowiązujących przepisów.

Wojewoda w z. SZWEDZICKI.

74.

L. 2089/pr. Stanisławów. dnia 2. marca 1923

Komitet budowy kościoła w Zielonce pow. Skałat, zezwolenie na kwestę.

Do wszystkich Pan w Starostów.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych reskryptem z 21. lutngo 1923 Nr. B. P. 644 w myśl § 1 przepisów, ogłoszonych w Monitorze Polskim Nr. 33 z dnia

11. lutego 1921 roku, udzieliło pozwolenia Komitetowi Budowy Kościoła w Zielonce na urządzenie kwesty w czasie od 15. lutego 1923 r. do dnia 31. grudnia 1923 r. po miastach i wsiach na całym obszarze Rzeczypospolitej Polskiej w b. dzielnicy austryjackiej i rosyjskiej, na cele budowy kościoła w Zielonce pod warunkiem, że Zarząd Komitetu wyżej wspomn. i osoby przez ten Zarząd wydelegowane dla celów kwestarskich będę ściśle przestrzegały przepisów okólnika Ministerstwa Spraw Wewnętrznych Nr. 466 z dnia 4. lutego 1921 roku, ogłoszonego w wyżej wymienionym Monitorze Polskim.

Polecam Panu Staroście nie czynić osobom w celach kwestarskich przez Komitet wydelegowanym przeszkód w przeprowadzeniu kwesty pod warunkiem, że stosować się będą do obowiązujących przepisów.

Wojewoda: w. z. SZWEDZICKI.

75.

L. 2146/pr. Stanisławów, dnia 3. marca 1923

Exquatur dla Konsula Austrji p. C. Wildnera.

Do wszystkich Panów Starostów.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych reskryptem z 26. lutego 1923 Pr. 1774 powiadomiło mnie, że Rząd Polski udzielił Exquatur p. Klemensowi Wildnerowi na stanowisko Konsula Austrji, na obszar Województwa lwowskiego, tarnopolskiego i stanisławowskiego z siedzibą we Lwowie.

Powyższe podaję do wiadomości Panów Starostów.

Wojewoda: JURYSTOWSKI.

76.

L. 2326/pr. Stanisławów, dnia 9. marca 1923.

Wykonywanie czynności konsula Japonji przez Mori kaza Ida.

Do wszystkich Panów Starostów.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych reskryptem z dnia 23. lutego 1923 Nr. Pr. 2015 powiadomiło mnie, że Pan Morikaza Ida, sekretarz Poselstwa Charge d'Afaires Japonji otrzymał prowizoryczne przyzwolenie do wykonywania czynności konsularnych na całem terytorjum Rzeczypospolitej Polskiej z siedzibą w Warszawie.

Nadmienia się, że Pan Morikaza Ida pełnić bedzie swe obowiązki czasowo bez exequatur.

Polecam Panu udzielić wymienionemu pomocy przy wykonywaniu czynności konsularnych, gdy tego zajdzie potrzeba.

Wojewoda: w. z. SZWEDZICKI.

77.

L. 1087/pr. Stanisławów, dnia 7. marca 1923.

W sprawie opłat za karty na broń.

Do wszystkich Panów Starostów.

Wobec podniesionych przez kilku Panów Starostów wątpliwości co do opłat za karty na broń polecam pobierać prócz dotychczasowych opłat jeszcze po 2.000 (dwa tysiące) Marek tytułem opłaty za każdy blankiet karty na broń.

Kwoty pobrane za wydane karty na broń winne być odprowadzone do Kasy skarbowej na przychód Ministerstwa Spraw Wewnętrznych Dział II § 4 „Sprzedaż druków“.

Zarządzenie to obowiązuje od chwili otrzymania przez władze administracyjne I. instancji blankietów kart na broń nowego nakładu.

Również powinni Panowie Starostowie przedkładać Województwu z końcem każdego kwartału rachunki z obrotu tymi blankietami kart na broń.

Wojewoda: w. z. SZWEDZICKI

78.

L. 1871/pr. Stanisławów, dnia 9. marca 1923.

W sprawie wystawiania paszportów zagranicznych dzieciom do lat 14.

Do wszystkich Panów Starostów.

Uzupełniając § 3 rozporządzenia z dnia 5. marca 1921 roku (Monitor Polski Nr. 72) dotyczący wypisywania paszportów dzieciom do lat 14 włącznie zarządziło Ministerstwo Spraw Wewnętrznych z dnia 18. lutego 1923 Nr. B. B. 3465 (okólnik Nr. 12) co następuje.

1. Wystawienie dzieciom do lat 14 (zarówno jak w wieku szkolnym jak i przedszkolnym) oddzielnych do paszportów zagranicznych lub dopisywanie tych dzieci do paszportów rodzicielskich, względnie prawnych i ich opiekunów, czy też osób obcych (patrz p. 3) może mieć miejsce tylko na zasadzie podania wniesionego przez rodziców lub prawnych opiekunów i uwierzytel-

nionego przez właściwe władze (np. Urząd gminy, Komisarjat Policji).

2. Dzieci w wieku szkolnym (do lat 14 włącznie) o ile wyjeżdżają zagranicę nie z rodzicami lub prawnymi ich zastępcami winny uzyskać oddzielny paszport bez względu na to czy udają się w podróż same, czy też w towarzystwie osoby dorosłej.

3. Dzieci w wieku przedszkolnym w zasadzie mogą wyjeżdżać jedynie w towarzystwie rodziców lub prawnych zastępców. Dopisywanie dzieci do paszportów innej dorosłej niż jego rodzice lub prawni opiekunowie, osoby, może mieć miejsce tylko w razie bezwzględnej konieczności i przy zachowaniu warunków wymienionych w punkcie 1-ym niniejszego okólnika.

W tym wypadku, gdy osoba ta nie posiada obywatelstwa polskiego należy dziecku wystawić oddzielny paszport z zaznaczeniem, że wyjeżdża ono pod opieką obywatela .... (wymienić obywatelstwo) .... (wymienić imię i nazwisko posiadającego paszportu Nr. .... (wymienić numer i datę wystawienia paszoprtu) wydanym przez władze .... (wymienić władzę, która paszport wystawiła).

Na paszporcie należy umieścić fotografję dziecka, jak również fotografję osoby opiekującej się dzieckiem. Pod fotografją osoby opiekującej się dzieckiem należy umieścić wyraźnie tekst następujący:

Fotografja .... (wymienić inne nazwisko) opiekującego się .... wymienić imię i nazwisko dziecka.

O tem zawiadamiam Panów Starostów z poleceniem ścisłego zastosowania się do powyższych wskazówek.

Wojewoda: w. z. SZWEDZICKI.

79.

L. 2011/pr. Sranisławów, dnia 2. marca 1923.

Dwutygodnik „Łemkowszczyzna"; odebranie debitu pocztowego.

Do wszystkich Panów Starostów.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych reskryptem z 21. lutego 1923 L B. C. 1491/8 odebrało na podstawie § 26 Ustawy z dnia 17. grudnia 1862 Dzpp Nr. 6 debit pocztowy czasopismu „Łemkowszczyzna" wychodzącemu w Nowym Jorku, ponieważ pismo to zamieszcza artykuły zawierające cechy przestępstw przewidzianych w art. 263 K. k. oraz § 65 ust. karnej.

O tem zawiadamiam Panów Starostów z poleceniem wciągnięcia do ewidencji i bezzwłocznego wydania zarządzeń celem udaremnienia rozszerzania wspomnianego czasopisma.

Wojewoda: w. z. SZWEDZICKI.

80.

L. 2138/pr. Stanisławów, dnia 6. marca 1923.

Tygodnik „Hlas Utlacovaneho Slovana" odebranie debitu pocztowego.

Do wszystkich Panów Starostów.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych reskryptem z dnia 24. lutego 1923 L. B. C. 1507/pr. odebrało na podstawie art. 33 tymczasówych przepisów prasowych z dnia 17. lutego 1919 Dz. Pr. Nr. 14 poz. 186, oraz § 26 Ustawy z dnia 17. grudnia 1862 Dz. pp. Nr. 6 debit pocztowy czasopismu „Hlas Utlacovaneho Slovana" wychodzącemu w Republice Czesko-Słowackiej, ponieważ pismo to zawiera znamiona przestępstw przewidzianych w art. 263 K. K., oraz § 65 ustawy karnej.

O tem zawiadamiam Panów Starostów z poleceniem wciągnięcia do ewidencji i bezzwłocznego wydania zarządzeń celem udaremnienia rozszerzenia wspomnianego czasopisma.

Wojewoda: w. z. SZWEDZICKI.

81.

L. 2353/pr. Stanisławów, dnia 9. marca 1923.

Tygodnik niemiecki „Der Syndikalist"; odebranie debitu pocztowego.

Do wszystkich Panów Starostów.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych reskryptem z dnia 28. łutego 1923 L. B. C. 1567/23 odebrało na podstawie § 26 ustawy z dnia 17. grudnia 1862 Dz. p. p. Nr. 6 tygodnikowi niemieckiemu „Der Syndykalist", wychodzącemu w Berlinie, debit pocztowy, ponieważ pismo to w artykułach swoich zawiera znamiona przestępstw przewidzianych w § 58 ustawy karnej.

O tem zawiadamiam Panów z poleceniem wciągnięcia i bezzwłocznego wydania zarządzeń — celem udaremnienia rozszerzenia wspomnianego czasopisma.

Za Wojewodę: KOCHAŃSKI.

WYDZIAŁ ADMINISTRACYJNY.

85. *Odpis.*

Ministerstwo Spraw Wojskowych
Departament X.
L. dz 26221/Pob.

Warszawa. dnia 18. października 1922,

Wyjaśnienie do punktu 4 rozk. M. S. Wojsk. Dep. X. L. 23212/Pob.

W ślad za rozkazem M. S. Wojsk. (Depart. X. L. 232213/Pob. z dnia 18/IX. r. b. (Odroczenia z art. 64 pkt. 1 i 2 T. Ust.) wyjaśniam, że ustęp 4 tegoż rozkazu winien mieć następujące brzmienie:

„W wypadkach powolania mężczyzn poddających pod punkty 1. i 2. ustępu 3-go niniejszego rozkazu, a posiadających uprawnienia przewidziane w art. 87 tymczasowej ustawy o powszechnym obowiązku służby wojskowej, należy ich, o ile uczynili zadość obowiązkowi służby wojskowej, przenieść ze stanu czynnego wojska stałego do rezerwy, obliczając im służbę czynną w wojsku stałym na podstawie rozkazu M. S. Wojsk. Dep. X. L. 3504 Pob. z 1922 (dotyczy rocznika 1901) i L. 1849/Tj. Pob. z 1922 r. (dotyczy innych roczników)".

W związku z tem, należy mężczyzn roczników starszych od rocznika poborowego 1901, a posiadających uprawnienia artykułu 87 tymcz. ust. pow. ob. sł. wojsk. przenieść do służby w rezerwie, zaś z mężczyznami rocznika poborowego 1901 postąpić w myśl rozkazu M. S. Wojsk. Sztab Generalny Oddział I. L. 6500 0 do B. z 6/9 1922.

Powyższe wyjaśnienie należy dołączyć do tut. rozkazu L. 23212/Pob. z 13/IX 1922, skreślając równocześnie cały ustęp czwarty wspomnianego rozkazu od słów „W wypadkach" aż do słowa „urlopować" i zastąpić go powyższem wyjaśnieniem.

Z r. Ministra:
Szef Depart. X. (—) HUBISCHTA
Generał Brygady.

Województwo Stanisławowskie.
L. 1070/II. a. Stanisławów, dnia 28. lutego 1923.

Wyjaśnienie do punktu 4 rozkazu M. S. Wojsk. L. 23212/Pob. w sprawie odroczenia służby wojskowej z § 64 ustawy.

Wszystkim Panom Starostom

do wiadomości w ślad tutejszego okólnika z dnia 14. października 1922 L. II. a. 6769 umieszczonego w Nr. 23. Dziennika Urzędowego z r. 1922.

Wojewoda: JURYSTOWSKI.

83.

L. 1277/II. b. Stanisławów, dnia 23. lutego 1923.

Ułatwienie w obrocie spirytusu.

Okólnik Nr. 18.

Do wszystkich Starostw.

Izba Skarbowa we Lwowie zawiadomiła pismem z 1. lutego 1923 L. 7130, że Ministerstwo Skarbu reskryptem z 15. stycznia 1923 L. 12550/22 D. A. M. w sprawie ułatwienia w obrocie spirytusu wydało następne zarządzenie:

Celem ułatwienia obrotu spirytusem, na co pozwala obecnie znaczne wzmożenie się produkcji tegoż, oraz odciążenia władz skarbowych od czynności związanych z udzielaniem uprawnień na pobór tego artykułu, Ministerstwo Skarbu uznaje za wskazane poczynić następujące zarządzenia:

I. Spirytus czysty dla potrzeb przedsiębiorstw i osób opłacających pełny podatek konsumcyjny, może być pobierany w dowolnej ilości za okazaniem zaświadczeń, stwierdzających uruchomienie przedsiębiorstwa, względnie potrzebę spirytusu do wykonywania odnośnych czynności profesjonalnych. Zaświadczeń tych mają udzielać dla fabryk wódek — właściwe urzędy akcyz i monopolów, dla zakładow farmaceutycznych, perfumeryjnych i kosmetycznych — urzędy przemysłowe I instancji, dla aptek, lekarzy, weterynarzy felczerów i akuszerek lekarz urzędowy.

II. Zakładom, używającym spirytus do celów technicznych a korzystającym na podstawie par. 2. Rozp. Min. sk. z dn. 28. października 1921 (Dz. U. R. P. 1921 Nr. 96 poz 705) z prawa poboru jego w postaci skażonej za opłatę podatka zniżonego na 20% oraz zakładom pobierającym na mocy tegoż rozporządzenia spirytus bez podatku (octownie, rozlewnie spirytusu skażonego) artykuł ten mają przydzielac urzędy akcyz i monopolów w dowolnej ilości na podstawie zaświadczeń urzędów I instancji co do uruchomienia przedsiębiorstwa, względnie na podstawie posiadanych we własnym urzędzie informacji dotyczących faktu uruchomienia.

III. Zezwoleń na pobór spirytusu czystego i skażonego dla zakładów korzystających po myśli wspomnianego rozporządzenia ze zniżki podatku na 10% (szpitalom, aptekom szpitalnym, zakładom naukowym

oraz zakładom doświadczalnym, które założono w celach ogólno społecznych) mają przydzielać nadal Izby Skarbowe na warunkach dotychczasowych.

IV. Pobór spirytusu czystego, względnie skażonego do specjalnych celów technicznych, zwalnianego całkowicie od podatku na wniosek Ministerstwa Przemysłu i Handlu będzie się odbywał na skutek zarządzeń Ministerstwa Skarbu po przedłożeniu przez zainteresowanych zaświadczeń odnośnego Ministerstwa, względnie upoważnionej przez nie władzy II. instancji co do ilości zapotrzebowania.

Zarządzenie to, należy podać do wiadomości interesowanych.

Wojewoda: JURYSTOWSKI.

WYDZIAŁ BUDZETOWO-GOSPODARCZY.

84.

L. 388/IV. a. Stanisławów, dnia 23. lutego 1923.

Zlikwidowanie bezwartościowych walut obcych.

Do wszystkich Starostw i Stanisławowskiej Okręgowej Dyrekcji Robót Publ.

W niektórych Kasach i Urzędach Państwowych znajduje się znaczna ilość banknotów rosyjskich i nieostemplowanych koron austrjacko-węgierskich, niestanowiących depozytów lecz podlegających zarachowaniu na sumy skarbowe.

Według opinji naczelnej Dyrekcji Polskiej Krajowej Kasy Pożyczkowej do komisowej sprzedaży nadają się jedynie banknoty rosyjskie carskie, pozostałe zaś banknoty, jak to ruble Kiereńskiego, Denikina i Bermonta, tudzież karbowańce, hrywny oraz korony austrjacko-węgierskie nieostemplowane nie mogą być zrealizowane, ponieważ nie przedstawiają żadnej wartości rynkowej. Należy zarządzić, ażeby w celu zlikwidowania bezwartościowych walut obcych, waluty te podjęto z Kas Skarbowych, gdzie przechowują się jako depozyty rzeczowe, komisyjnie sprawdzono i komisyjnie zniszczono przez spalenie w obecności przedstawiciela Skarbu, którego wyznaczy Dyrektor Izby Skarbowej. W taki sam sposób winny być zniszczone bezwartościowe waluty, znajdujące się w urzędach oraz w specjalnych Kasach przy Urzędach.

Z powodu komisyjnego zniszczenia należy spisać protokół i przechować go starannie jako d kument. Banknoty rosyjskie carskie winny być również podjęte z Kas Państwowych i przesłane do Polskiej Krajowej Kasy Pożyczkowej w Warszawie, celem komisyjnej sprzedaży i zarachowania osiągniętej ze sprzedaży kwoty na rachunek Centralnej Kasy Państwowej na właściwy tytuł budżetowy. Na banknoty te winna być sporządzona specyfikacja w 2-ch egzemplarzach, z których jeden ma być przesłany do P. K. K. P., a drugi do Centralnej Kasy Państwowej. W specyfikacjach należy podać, na jaki dział, paragraf i pozycję budżetu ma być zarachowana każda poszczególna kwota.

Zwraca się uwagę, że tylko te waluty mogą być zniszczone względnie sprzedane, które stanowią przepadłości na rzęcz Skarbu Państwa z tytułu definitywnie rozstrzygniętych spraw. Waluty zaś, które podlegają zwrotowi osobom trzecim i są przechowywane jako depozyty, nie mogą być ani zniszczone, ani sprzedane lecz mają być przechowane w Kasach Skarbowych jako depozyty rzeczowe, aż do zgłoszenia się, stron, względnie aż do uznania ich za przepadłe na rzecz Państwa.

O tem zawiadamiam wskutek reskryptu Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 14. stycznia 1923 L, Pr. B 8510.

Wojewoda: JURYSTOWSKI.

WYDZIAŁ ZDROWIA PUBLICZNEGO.

85.

L. 935/VI. Stanisławów, dnia 28. lutego 1923.

Opłaty za ekshumacje i przewóz zwłok.

Okólnik Nr. 23.

Do wszystkich Starostw.

Wobec ustalenia w art. 7 ustawy o uposażeniu urzędników i niższych funkcjonarjuszy państwowych (Dz. Ust. 1920 Nr. 65, poz. 429) zasady, że urzędnik państwowy nie może pobierać dodatkowego wynagrodzenia za poszczególne czynności, wchodzące w zakres jego obowiązków, Ministerstwo Zdrowia publicznego reskryptem z 14. lutego 1923 Nr. Org. 33/I zmieniło brzmienie okólnika Nr. 30972/3392 z dnia 16. września 1920 w sprawie opłat za ekshumacje i przewóz zwłok w ten sposób, że całkowita suma pobrana w myśl okólnika Nr. H. 25309/1969/21 z dnia 28. sierpnia 1921 roku, wpływa do Skarbu Państwa.

Lekarzowi powiatowemi przysługuje tylko prawo otrzymania zwrotu kosztów przejazdu i djety.

Wojewoda; JURYSTOWSKI.

86.

L. 1187/VI. Stanisławów, dnia 6. marca 1923.

Instrukcja dla publicznych zakładów kąpielowych.

Do wszystkich Starostw.

W wykonaniu rozporządzenia Ministerstwa Zdrowia z dnia 12. lipca 1922, wydanego w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych o urządzaniu i utrzymaniu zakładów kąpielowych publicznych (Dz. Ust. Nr. 77, poz. 698) poleciło Ministerstwo Zdrowia Publicznego rozporządzeniem z 22. lutego 1923 r., Nr. Org. $\frac{7185}{1021}$ dokonać rejestracji i oględzin wszystkich publicznych zakładów kąpielowych za pośrednictwem Komisyj sanitarno-technicznych z udziałem lekarza powiatowego. Oględziny takie winny być powtarzane w miarę potrzeby, a conajmniej raz na rok, przyczem kierować się należy nasłępującą instrukcją:

Do par. 1. Starający się o pozwolenie na otwarcie publicznego zakładu kąpielowego powinien wnieść do władzy administracyjnej I-ej instancji odpowiednie podanie, zaopatrzone w następujące załączniki:

a) plan sytuacyjny zakładu w 2 egzemplarzach, uwzględniający sam zakład i najbliższe otoczenie,

b) plan szczegółowy samego zakładu w 2 egzemplarzach, podający rozkład pomieszczeń, ich rozmiary, urządzenia do ogrzewania i rozprowadzania wody, do usuwania ścieków itd.

Plany te muszą być sporządzone przez osobę, upoważnioną do takich czynności.

c) opis zakładu, zawierający szczegóły, których nie można zaznaczyć w planie (skąd będzie brana woda, jak będzie ogrzewana, jak będą oczyszczane ścieki, gdzie będzie prana bielizna, ilu będzie pracowników itd.)

Do par. 2. Różne odległości miejsc do kąpieli na wodach bieżących od miejsc czerpania wody do picia jakoteż od wylotów odpływów i kanałów powinny być uzależnione od tego, czy zanieczyszczenie wody jest mniej lub więcej wydatne, a pozatem od szybkości biegu wody.

Do par. 3. O ile kąpiel jest urządzona na wodach głębszych, należy urządzić na głębokości 1,3 względnie 0,8 mtr. podłogę gładką i ogrodzenie dokoła urządzone tak, aby zabezpieczało kąpiących się przed utonięciem.

Na wodach otwartych przy głębokości ponad 1,3 mtr. powinien zakład utrzymywać dozorcę, który podczas kąpieli ma krążyć na łodzi, zaopatrzonej w przyrządy ratownicze. Dozorca taki powinien być dobrze obeznany ze sposobami ratownictwa.

Odskocznię można urządzić na otwartej wodzie przy głębokości conajmniej 3 mtr.

Do par. 4. Potrzeba umieszczenia przyrządów ratowniczych uzależniona jest od głębokości wody i szybkości prądu. Rozstrzyganie tej sprawy należy do władz samorządowych.

Przepisy o ratowaniu tonących i udzielaniu im pierwszej pomocy mogą być również opracowane przez miejscowe władze sanitarne.

Ustępy winny posiadać dół murowany lub szczelne beczułki, ustawione pod sedesami na podstawie nieprzepuszczalnej (np. gruba warstwa dobrze ubitej gliny).

Do par. 5. Przepis ten dotyczy również przestrzeni wodnej ograniczonej za pomocą specjalnych znaków (p. par. 3).

Do par 6 Wszystkie meble w pomieszczeniach zakładu powinny być takie, aby je można było z łatwością zmywać.

Przedziały rozbieralni powinny posiadać takie zamknięcie, żeby służba kąpielowa mogła w razie potrzeby otworzyć je od zewnątrz.

Należy dbać o dokładne ich przewietrzenie.

Do par. 7. Schody prowadzące do dna basenu, powinny być gładko wyheblowane. Jeżeli zaś od szatni do otwartej wody prowadzą deski, to muszą być również dokładnie wyheblowane, szerokości najwyżej 15 ctm. ułożone poprzecznie, ze szparą szerokości 1 ctm. pomiędzy niemi dla odpływu wody.

Do par. 8. Za dostateczny zapas prześcieradeł i ręczników można uważać, jeżeli na każde oddzielne miejsce lub przedział do rozbierania przypada po 2 prześcieradła i 4 ręczniki.

Pranie prześcieradeł, ręczników i kostjumów kąpielowych winno być wykonywane za pomocą wody gorącej i mydła. Bieliznę tę należy wydawać gościom zawsze czysto wypraną i wysuszoną.

Do par. 9 Przepisy tego paragrafu należy uważać za minimum wymagań, dążyć wszakże usilnie należy do otwierania specjalnych ustępów w myśl p. 4.

Do par. 10 Przy udzielaniu pozwoleń na otwarcie zakładu kąpielowego miejskiego postępować należy analogicznie do wskazówek, wyłuszczonych do p. 1.

Do par. 11. Woda może być uznana za zdatną do celów kąpielowych, jeżeli przedewszystkiem i głównie jest nienaganną pod względem bakterjologicznym.

Nie tylko nie może ona zawierać bakterji chorobotwórczych, ale źródło, skąd jest ona czerpana i sposób jej otrzymywania powinny zapewniać stałą nieobecność zarazków chorobotwórczych.

Jeżeli podczas oględzin powstaną wątpliwości co do tych własności wody, należy przesłać we właściwy sposób pobraną próbę do zbadania w jednym z Państwowych Zakładów Epidemjologicznych.

Do par. 12. Celem uniemożliwienia zanieczyszczenia gruntu i ewentualnego rozpowszechnienia chorób zakaźnych, należy unieszkodliwić wodę, odprowadzaną z zakładów kąpielowych, mieszczących się w domach nieskanalizowanych.

Może to być uczynione drogą dodania substancji chemicznych, działających odkażająco, za pomocą specjalnych studzienek osadowych, jakoteż innymi sposobami, których zastosowanie będzie zależało od orzeczenia komisji sanitarno-technicznej.

Do par 13. Umieszczanie zakładów kąpielowych w podziemiach jest naogół niepożądane, a zagłębienie powyżej 2 3 wysokości jest wręcz zakazane, gdyż wtedy niemożliwe staje się dostateczne oświetlenie, wymagane w par. 16. i utrudnione jest odprowadzenie wody.

Do par. 14 Poza wymienionemi urządzeniami domagać się należy, żeby każdy zakład kąpielowy był zaopatrzony w podręczną apteczkę, zawierającą conajmniej niezbędne środki trzeźwiące.

Do par. 15. Wymagania tego paragrafu są zgodne z wymienionemi w par. 6, z tą różnicą, że w zakładach kąpielowych miejskich należy żądać szerszego uwzględnienia wymogów hygjeny.

Do par. 16. Za należycie oświetlone światłem dziennym można uważać pomieszczenie kąpielowe, jeżeli stosunek powierzchni okien do powierzchni podłogi wynosi conajmniej 1/8.

Ciepłota w pomieszczeniach kąpielowych powinna wynosić około 20° C.

Przewietrzanie powinno być wydatne, ale takie, aby nie powodowało przeciągów.

Ściany i sufity powinny być malowane w miarę potrzeby, a pozatem na każde żądanie władz kontrolujących.

Dążyć należy do tego, ażeby wszystkie kąty w pomieszczeniach kąpielowych były zaokrąglone.

Żądać należy, ażeby wszystkie drzwi otwierały się na zewnątrz (ku wyjściu) i żeby przedziały zamykane od wewnątrz mogły być otwierane przez służbę kąpielową w razie potrzeby od zewnątrz.

Do par 17. Przedziały dla wanien powinny być utrzymywane we wzorowej czystości. Należy je oczyszczać po każdej kąpieli.

W miejscach, po których goście chodzą bosemi nogami, posadzka powinna być pokryta matami lub kratką drewnianą ruchomą.

Do par. 18. Wanna powinna być wielkości takiej, by zawierała conajmniej 200 litrów wody. Każdy z gości powinien otrzymywać do swej dyspozycji, tę ilość czystej wody o ciepłocie 25° — 40° C.

Woda z wanien powinna być po każdej kąpieli natychmiast odprowadzona za pomocą rury, łączącej wannę bezpośrednio z kanałem studzienką osadową, lub w inny sposób, wskazany przez władze kontrolujące. Wylewanie wody wiadrami (czerpakami) jest wzbronione.

Wanna powinna być po każdej kąpieli wymyta szczotką, wodą gorącą i mydłem, ewentualnie z dodatkiem środków odkażających (soda, ług itp.)

Do par. 19. Wszystkie przedmioty i urządzenia służące do przygotowywania kąpieli i do użytku gości powinny być w dobrym stanie i czysto utrzymywane.

Do par. 20. W pomieszczeniu do pocenia się powinny być schody drewniane, mocne, dostatecznie szerokie i wysokie, dobrze wyheblowane i opatrzone poręczą. Miejsca, w których przebywają goście w tem pomieszczeniu, powinny być conajmniej o 3 mtr. oddalone od wylotu rury, odprowadzającej gorącą parę.

Do par. 21. Natryski powinny być tak urządzone, żeby można było regulować ciepłotę wody w granicach od 24° do 40° C.

Do par. 22. Ciepłota wody w basenie nie może wynosić mniej niż 25 C.

Do par 23. Żądać należy, żeby pomieszczenia kotłowe i maszynowe oraz pralnie znajdowały się jak najdalej od głównego wejścia do zakładu.

Do par. 24. Urządzenie ustępów powinno odpowiadać wymaganiom, podanym w uwagach do par. 4. i 9.

Do par. 25 Bielizna dostarczana gościom powinna być czysta i sucha. Pożądanem jest ogrzewanie tej bielizny przed użyciem. Po każdorazowem użyciu bielizna powinna być prana.

Wymagać należy, żeby zakład posiadał conajmniej po 2 prześcieradła i 4 ręczniki na każde miejsce kąpielowe (wanna, natrysk, basen).

Do par. 26 i 27. W zakładach kąpielowych wiejskich żądania niniejszych przepisów mogą być zredukowane do minimum, na które rozporządzenie pozwala. Dążyć wszakże należy do uzyskania jak najlepszych warunków hygjenicznych.

Do par. 28 Pożądane jest, ażeby wśród służby zakładu były osoby posiadające wiadomości o udzielaniu pierwszej pomocy w wypadkach nagłego za-

słabnięcia gościa. Pozatem cała służba kąpielowa powinna być pouczona o tem, kogo należy wezwać w takich wypadkach (adres najbliższego lekarza, względnie najbliższej stacji ratunkowej).

Lekarz, dokonywujący oględzin zakładu, powinien za każdym razem zbadać służbę i nakazać czasowe lub stałe usunięcie chorych na choroby zakaźne, skórne lub otwartą gruźlicę.

Do par. 29. Poza rozporządzeniem w każdem pomieszczeniu kąpielowem powinien być wywieszony regulamin wewnętrzny, czas trwania kąpieli, zakaz kąpieli dlu osób chorych itp.

Do par. 30. Od postanowień władz administracyjnych, bądź samorządowych, przysługuje właścicielowi zakładu prawo odwołania w toku instancji, zgodnie z przepisami ogólnemi.

Do par. 31. O ile przy oględzinach jakiegokolwiek zakładu kąpielowego stwierdzone zostaną znaczne odchylenia od przepisów niniejszego rozporządzenia, zwłaszcza zaś, jeżeli mogą one wywrzeć ujemny wpływ na zdrowie kąpiących się lub otoczenia, to zakład winien być bezzwłocznie przez władze administracyjne zamknięty dla użytku publicznego i opieczętowany. Protokół oględzin wraz z wnioskami lekarza urzędowego winien być przesłany za pośrednictwem Starostwa do właściwej władzy sądowej.

Wojewoda: w z. SZWEDZICKI.

87.

L. 1210/VI. Stanisławów, dnia 7. marca 1923.

W przedmiocie znaków kontroli państwowej na opakowaniu pochodnych arsenobenzolu oraz surowic i produktów bakteryjnych, podlegających obowiązkowemu określeniu miana.

Okólnik Nr. 30.

Do wszystkich Starostw.

Niejednokrotnie zostało stwierdzonem, że apteki i składy hurtownych materjałów aptecznych utrzymują pochodne arsenobenzolu, nieodpowiadające przepisom §. 4. i 5. rozporządzenia z 20. sierpnia 1920 w przedmiocie wyrobu i sprzedaży pochodnych arsenobenzolu, używanych w praktyce lekarskiej (Dz. Ust. Nr. 84, poz. 560) i art. 1. rozporządzenia z dnia 20. sierpnia 1920 (Dz. Ust. Nr. 63, poz. 394. z r. 1921) oraz surowice, nie odpowiadające przepisom §. 7. i 9. rozporządzenia Ministra Zdrowia Publicznego z 21. maja 1920 (Dz Ust. Nr. 51, poz. 317) w przedmiocie wyrobu i sprzedaży surowic i szczepionek leczniczych zapobiegawczych i djagnostycznych, używanych w praktyce lekarskiej.

W myśl wymienionych przepisów pochodnie arsenobenzolu, zarówno wyrabiane w kraju jak i sprowadzane z zagranicy, mogą być wypuszczane na rynek nie inaczej jak po uprzedniem zbadaniu przez Państwową Komisję Kontroli, pochodnych arsenobenzolu, surowice zaś i produkty bakteryjne przez Panstwowy Zakład Badania surowic. Surowice i preparaty bakteryjne, podlegające obowiązkowemu określeniu miana a więc surowice : przeciwbłonicza, przeciwczerwonkowa, przeciwtężcowa, przeciwmeningokokowa, wszystkie surowice djagnostyczne i produkty bakteryjne djagnostyczne powinny mieć na etykiecie odpowiedni znak kontroli państwowej (art. 2. Instrukcji Ministerstwa Zdrowia Publicznego w przedmiocie kontroli surowic i produktów bagteryjnych leczniczych, zapobiegawczych i djagnostycznych z dnia 26. sierpnia 1920 r. (Biuletyn Ministerstwa Zdrowia Publicznego Nr. 4. z r. 1920).

Znakiem kontroli państwowej co do wymienionych powyżej preparatów jest:

1. dla pochodnych arsenobenzolu: nalepka podłużna, podług załączonego wzoru z czworąkątną pieczęcią z godłem panstwowem i z numerem kontroli państwowej,
2. dla surowic i produktów bakteryjnych, podlegających obowiązkowemu określaniu miana, wyrabianych przez zakłady krajowe: numer kontroli państw. i stempel z godłem panstwa, umieszczone na etykiecie (na produktach zakładów państwowych godło Państwa może być drukowane), buteleczki zawierające surowice i produkty bakteryjne winny być oprócz tego opieczętowane pieczęcią lakową z godłem państwowem i napisem „Kontrola państwowa“,
3. dla takichże surowic i produktów bakteryjnych pochodzenia zagranicznego: nalepka podłużna podług załączonego wzoru z pieczęcią czworokątną i numerem kontroli państwowej.

Wyroby Państwowego Zakładu surowic w Krakowie posiadają narazie na etykiecie numer kontroli państwowej bez pieczęci. Surowice i przetwory bakteryjne, nabyte przez poszczególne apteki i hurtowne składy materjałów aptecznych przed rozesłaniem niniejszego okólnika, mogą nie posiadać na etykietach stempli podług powyższych wzorów, jednak bezwarunkowo musi być na nich umieszczony numer kontroli państwowej.

Pochodne arsenobenzolu przeznaczone do celów

weterynaryjnych powinny posiadać teżsame znaki kontroli państwowej, na naczyniu i na zewnętrznem opakowaniu tych przetworów winien być umieszczony wyraźny napis, wskazujący, że są one przeznaczone do użytku weterynaryjnego.

Wskutek rozporządzenia Min. Zdrowia Publiczn z 24. lutego 1923 r., Nr. [illegible] poleca się Starostwu ostrzedz zarządzających aptekami i hurtownemi składami materjałów aptecznych, że w razie ujawnienia pochodnych arsenobenzolu, surowic i produktów bakteryjnych, nie odpowiadających powyższym warunkom, przetwory te będą wycofane z obiegu, a winni utrzymywania na składzie takich przetworów będą pociągani do odpowiedzialności.

Za Wojewodę: GOŁĘBIOWSKI.

WYDZIAŁ ROLNICTWA I WETERYNARJI.

88.

L. 1796/VII. a. Stanisławów, dnia 7. marca 1923.

Ustalenie cen drzewa budulcowego.

OBWIESZCZENIE.

Do wszytkich Panów Starostów.

Na zasadzie § 1. rozporządzenia Ministra Robót Publicznych z dnia 8. stycznla 1923 Dz. U. Rzp. P. Nr. 10. ustanawiam za miesiąc marzee 1923 następujące ceny za $1m^3$ drzewa budulcowego na pniu w lasach prywatnych w okręgu tutejszego Województwa:

Klasa grubości według średnicy w połowie dług.	Świerk, jodła i osika			Dąb			Uwaga
	I.	II.	III.	I.	II.	III.	
do 20 cm.	43000	38000	35000	58000	50000	46000	
od 21—80 cm.	67000	60000	53000	86000	77000	70000	marzec 1923
ponad 30 cm.	77000	70000	63000	—	—	—	

Ceny ustanowione w powyższej tabeli należy stosować w lasach położonych w odległości 5 klm. do stacji kolejowej, przy obliczaniu wartości drzewa w lasach oddalonych 5—10 klm. od stacji kolejowej stosować należy ceny powyższe z 10% zniżką, przy odległości 10—20 klm. z 15% zniżką, przy odległości 20—30 klm. z 25% zniżką, zaś przy odległości ponad 30 klm. z 30% zniżką. Zwracam przytem uwagę, że powiaty tut. Województwa podzielono na klasy w sposób następujący:

Do klasy I. należą powiaty: Horodenka, Śniatyn.

Do klasy II. należą powiaty: Kołomyja, Stanisławów, Rohatyn, Tłumacz i Żydaczów.

Do klasy III. należą powiaty: Bohorodczany, Dolina, Kałusz, Kosów, Nadwórna, Peczeniżyn, Skole, Stryj i Uurka.

Za dębinę grubości ponad 30 cm. nie ustanawiam ceny, gdyż dębina ta nie podtega zajęciu. — Polecam zatem Panu Staroście aby treść powyższego cennika podał bezwłoczniz do wiadomości wszystkich interesowanych z pouczeniem, że przeciwko ustanowionym cenom przysługuje im prawo odwołania się do Ministerstwa Robót Publicznych w przeciągu 14 dni licząc od dnia ogłoszenia tego cennika.

Wojewoda: w z. SZWEDZICKI.

89.

L. 1326/VII. b. Stanislawów, dnia 23. lutego 1923.

W sprawie wpłaty za konie zdobyczne z demobilu.

Okólnik 16.

Do wszystkich Panów Starostów.

Reskryptem z dnia 16. lutego 1923 Nr. 1357 Ministerstwo Rolnictwa i Dóbr Państwowych zawiadamia, że wnoszone w 1923 r. do Kas Skarbowych wpływy z tytułu należności za konie (względnie inne przedmioty użyteczności rolniczej) pozostałe po bolszewikach i za konie niewiadomego pochodzenia, a więc stanowiące zdobycz wojenną, należy wpłacać na dział V. par. 11 budżetu dochodów Ministerstwa Skarbu na rok 1923, zaś wpływy z tytułu należnosci za konie z demobilu na dział I. par. 7 budżetu Ministerstwa Spraw Wojskowych za rok 1923. Zwraca się uwagę na konieczność ścisłego przestrzegania powyższych przepisów, aby uniknąć zawikłań oraz przewlekłej korespondencji wywoływanej wskutek niewłaściwego zarachowania wpłat, oraz przypomina się o ciążącym na urzędach przeprowadzających liwidację obowipzku zawiadamiania Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych o dokonanych wpłatach.

Wojewoda: JURYSTOWSKI.

90.

L. 1498/VII. b. Stanisławów, dnia 28. lutego 1923.

W sprawie oferty na dostaw siana i słomy dla wojska.

Do wszystkich Panów Starostów.

Wskutek Reskryptu Ministerstwa, Rolnictwa i Dóbr Państwowych z dnia 12. lutego L. 360/R. I.

podaje się do wiadomości Panow Starostów wezwanie Dowództwa Okręgu Korpusowego w Lublinie z poleceniem zak najbardziej celowego opublikowania.

Wojewoda: JURYSTOWSKI.

WEZWANIE DO SKŁADAMIA OFERT.

Szefostwo Intendantury D. O. K. Nr. II. w Lublinie, zamierza oddać w drodze nieograniczonego przetarku publicznego dostawę wszelkich ilości siana i słomy według zapotrzebowania w ciągu roku 1923 w terminie do 30. czerwca b. r. jednak bez zobowiązania dla władzy wojskowej. — Oferty na części tej dostawy są dopuszczalne.

Oferty wypłynąć muszą do okręgowej Komisji zakupów przy Szefostwie Intendantury D. O. K. II. w Lublinie najpóźniej do dnia 15. lutego 1923 r. do godziny 9-tej przedpołudniem, w którem to terminie rozpocznie się rozprawa ofertowa i nastąpi komisyjne otwarcie ofert.

Oferty złożone po upływie tego terminu nie będą wogóle uwzględniane.

Posiedzenie Komisji Przetargowej będzie tajne i dopuszcza się wobec tego obecność oferentów na ten tem posiedzeniu tylko przy otwarciu ofert.

W razie negatywnego wyniku w przetargu ofertowego, odbędzie się przetarg ustny, a w razie negatywnego wyniku tegoż, ostateczny przetarg ustny. — Termin odbycia przetargu ustnego poda do wiadomości oferentów Komisja Przetargowa.

Do udziału w ostatecznym przetargu ustnym dopuszczeni będą oprócz tych oferentów, którzy brali udział w przetargu ofertowym i w przetargu ustnym także wszyscy inni oferenci, którzy złożą do dnia i godziny w których nastąpi otwarcie ostatecznego przetargu ustnego odpowiednie oferty wraz z dowodem stwierdzajągym uskutecznienie wpłaty przepisanego wadjum, względnie wraz z oświadczeniem banku.

Treść uchwał Komisji Przetargowej podaną zostanie do wiadomości oferentów bezpośrednio po ukończeniu przetargu ostatecznego ustnego, uwiadomianie zaś o ewentualnem przyjęciu ich ofert zostanie im przesłane bezzwłocznie po wyrażeniu decyzji co do oddsnia niniejszej dostawy, przez Szefa Intendanturn Okr. Korpusu Nr. II.

Wysokość wadjum ustala się na 2% wartości zaofiarowanej dostawy licząc wedle cen podanych w ofercie, wysokość zaś kaacji na 5% wartości przyznanej dostawy. licząc wedle cen ustalonych w umowie.

Tak wadjum jako też kaucję składać należy do Kasy Komisji gospodarczej D. O. K. II. w Lublinie.

Dla niniejszego przetargu obowiązujące są następujące przepisy:

1) zestawienie warunków ogolnych obowiązujących przy dostawach wojskowych L. 1129 z dnia 22. stycznia 1923 r.;

2) zestawienie warunków speejalnych obowiązujących przy dostawach wojskowych z L. 1129 z dnia 22. stycznia 1923 r.;

3) urzędowy wzór oferty, którego użycie jest obowiązujące;

4) przepisy o warunkach obowiązujących przy składaniu ofert na dostawy wojskowe oraz zbiór innych przeznaczonych dla oferentów wyjaśnień.

Przepisy (druki i t. p.) powyżtze wyłożone będą do wglądu oferentów począwszy od dnia 25. styczntа 1923 r. w obowiązujących godzinach urzędowych w Departamencie Int Min. Spraw Wojsk. jako też w Szefostwie Intendantury wszystkich Okręgów Korpusów, gdzie można je również nabyć na własność za zwrotem ceny kosztów własnych.

Ewentualnych dodatkowych informacji zasięgać można co dziennie z wyjątkiem niedziel i świąt od godziny 10-tej do 12-tej przed południem w Referacie Żywnościowym Szefostwa Intendantury D. O. K. II. w Lublinie w biurze Nr. 28.

Władza wojskowa zastrzega sobie w zupełności prawo oceny i wyborów przedłożonych ofert.

Lublin, dnia 23. stycznia 1923 roku.

Okręgowa Komisja Zakupów
D. O. K. Nr. II. w Lublinie.

91.

L. 1578/VIIb. Stanisławów, dnia 28. lutego 1922.

W sprawie sprzedaży koni wojskowych z licytacji.

Okólnik Nr. 20.

Do wszystkich Panów Starostów.

Wskutek reskryptu Ministerstwa Spraw Wojskowych z dnia 14. lutego 1923, Dep. X. L. 658/taj./Ren. podaje się do wiadomości Panu Staroście, że wobec dopuszczenia do licytacji koni, w myśl rozk. Minist. Spraw Wojskowych, L. 612. Ren. tajn. z 9. lutego 1922 r, każdego za wyjątkiem zawodowych pośredników w handlu końmi, kupujący nie musi się legitymować pozwoleniem władz adm. na zakup koni wojskowych z licytacji.

Wojewoda: JURYSTOWSKI.

92.

L. 1603/VIIb. Stanisławów, dnia 2. marca 1923.

Popieranie sadownictwa.

Okólnik Nr. 24.

Do wszystkich Panów Starostów.

Podając do wiademości wniosek uchwalony przez I-szy Wszechpolski Zjazd Ogrodniczy w Warszawie we wrześniu 1922 r. o brzmieniu: „Zjazd konstatuje iż: obecny stan sadownictwa na Kresach przedstawia się smutnie, a może zmienić się na korzyść, o ile władze i instytucje i władze społeczne przyłożą do tego rękę. Odnosi się to głównie do sejmików i stowarzyszeń rolniczych, które winne zająć się ratowaniem sadownictwa już istniejącego, jako stanowiącego istotnie bogactwo krajowe“—polecam skierować powyższy wniosek z odpowiednim poparciem do rad powiatowych i stowarzyszeń ogrodniczych i rolniczych, działających na terenie Województwa.

Wojewoda: w z. SZWEDZICKI.

93.

L. 1724/VIIb. Stanisławów, dnia 6. marca 1923.

W sprawie nabywania soli bydlęcej.

Okólnik Nr. 27.

Do wszystkich Panów Starostow.

Wskutek reskryptu Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych z dnia 27. lutego 1923, L. 222.-W. H., zawiadamia się, że Ministerstwo Skarbu reskryptem Dep. Akcyz. i Monopol., L. 539/23 zarządziło, aby celem zapobieżenia nieprawidłowościom przy użyciu soli dydlęcej t. zn. przeznaczonej na karmę dla bydła sól taka w stanie skażonym była i nadal oddawaną po kosztach produkcji t.j. zupełnie bez zysku dla Skarbu Państwa z tem jednak ograniczeniem, że sól tę mogą nabywać zasadniczo Związki i Stowarzyszenia Rolnicze, a wyjątkowo tylko większe gospodarstwa rolne na zasadzie zaświadczeń odnośnych Starostw, stwierdzających istotne zapotrzebowanie tej soli na karmę dla inwentarza w Biurze Sprzedaży Soli w Warszawie, Mażowiecka L. 7.

Sól taka i nadal nie może być bezwarunkowo przedmiotem handlu.

O tem poleca się zawiadomić zainteresowane sfery rolnicze.

Wojewoda: w z. SZWEDZICKI.

94.

L. 1632/VIId. Stanisławów, dnia 2. marca 1923

Paszporty na zwierzęta; podwyższenie ceny zeszytu z 650 Mk. na 1000 Mk.

Do wszystkich Starostw.

Województwo we Lwowie pismem z dnia 22. lutego 1923, L. $\frac{551/10}{VII/4}$ zawiadomiło mnie, że z powodu znacznie podwyższonych w ostatnich czasach cen papieru, druku, opłat pocztowych itd. podwyższa z dniem 20. marca 1923 cenę zeszytu paszportów na zwierzęta z kwoty 650 Mk. na 1000 Mk. t. j. tysiąc Marek za jeden zeszyt nakładu składający się z 50 kartek oraz, że za pieniądze nadesłane do 20. marca 1923 otrzymają Starostwa paszporty na zwierzęta jeszcze po cenie 650 Mk., zaś za paszporty, na które wpłyną pieniądze po 20. marca 1923 będzie już liczona nowa cena.

Zawiadamiając o tem w ślad za okólnikiem z dnia 5. października 1922, L. 6687/VIII. postanawiam, aby aż do dalszego zarządzenia — przy wydawaniu paszportów na zwierzęta pobierano za jeden blankiet paszportowy należytość w kwocie 40 Marek tj. czterdzieści Merek.

O tej podwyższce należytości za paszporty na zwierzęta należy zawiadomić Wydział powiatowy, Posterunki Policji Państwowej i Zwierzchności gminne.

Przytem przypominam, że zeszyty paszportów na zwierzęta należy zamawiać nadal dość wcześnie wprost w Ekonomacie Województwa we Lwowie a przesyłając do tego Ekonomatu pieniądze na paszporta podawać wyraźnie na jaki cel przeznaczone.

Wojewoda: w z. SZWEDZICKI.

95.

L. 1827/VIIb. Stanisławów, dnia 7. marca 1923.

Szkodniki i choroby roślin.

Okólnik Nr. 29.

Do wszystkich Panów Starostów.

Na wskutek reskryptu Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych z dnia 1. marca 1923. Nr. 375. R. I. polecam Panu Staroście nadesłać w terminie 2-tygodniowym ogólne, lecz możliwie ścisłe wiedomości o tem, jakie występujące epidemicznie choroby roślin (np. rdza zbożowa, śnieć) i szkodniki zwierzęce, jak gryzonie (myszy, susły), gąsienice (wymienić jakie) i inne w roku ubiegłym spowodowały obniżenie plonów na określonych terenach należących do powiatu.

Wojewoda: w z. SZWEDZICKI.

WYDZIAŁ PRACY I OPIEKI SPOŁECZNEJ.

96.

L. 1674/IX. Stanisławów, dnia 28. lutego 1923.

Współdziałanie Starostw z Państ. Urzędem Pośrednictwa Pracy w Stanisławowie.

Do wszystkich Panów Starostów.

W związku z dokonaną organizacją Państwowego Urzędu pośrodnictwa Pracy i Opieki nad Wychodźcami w Stanisławowie przy ulicy Sobieskiego L. 11/I. p. oraz zbliżającym uię sezonem na masowe zapotrzebowanie robotników lasowych, polecam Panom Starostom bezzwłocznie podać do ogólnej wiadomości wszystkim podwładnym Urzędom, gminom i t. p. oraz ogłosić w całym powiecie, że z dniem 1. lutego 1923 został oficjalnie otwarty Państwowy Urząd Pośrednictwa Pracy w Stanisławowie i załatwia wszystkie sprawy do kompeiencji należące.

Nieświadomi bowiem robotnicy przeważnie niewykwalifikowani poszukujący pracy, z braku dokładnych infermacyj bywają bądź przez nielegalnych pośredników wyzyskiwani bądź to z braku jakiegokolwiek zajęcia w miejscu, ulegają pędowi emigracyjnemu za granicę kraju, jaki w ostatnich czasach na terytorjum tutejszego Województwa dał się zauważyć.

Stan ten powoduje chaos na miejscowym rynku pracy i musi bezzwłocznie uledz zmianie.

O ile rynek podaży siły roboczej na terenie danego Starostwa okaże się zbyt silny l nie pozwoli całą ilość poszukujących pracy zatrudnić w miejscu lub sąsiednim powiecie, wówczas należy o tem donieść wprost Państwowemu Urzędowi Pośrednictwa Pracy w Stanisławowie, który następnie stosunek popytu do podaży pracy zgodnie z życzeniem Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej i warunkami miejscowemi rynku pracy na terytorjum Województwa w Stanisławowie ureguluje.

Nadmienia się przytem, że w szczególności kresy wschodnie Rzeczypospolitej wykazują masowe zapotrzebowanie robotników leśnych z Huculszczyzny, a więc drwali, traczy i zwykłych robotników do rąbania drzewa, których jednak Państwowy Urząd Pośrednictwa z braku dokładnego kontaktu i współdziałania ze Starostwami dotychczas pokryć nie mogł.

Mając na uwadze znaczną liczbę robotników leśnyeh na terytorjum tutejszego Województwa, szczególnie na Huculszczyźnie, Państwowy Urząd Pośrednictwa Pracy podejmie obecnie, która mu pozwoli w krótkim czasie skierować do pracy znaczną część miejscowych bezrobotnych.

Przytem zaznaczam, że Państwowy Urząd pośrednictwa Pracy daje możność i ułatwia wyszukanie pracy we wszystkich zawodach, udziela porady przy wyborze lub zmianie zawodu, udziela informację o krajowych i zagranicznych stosunkach zarobkowych, dostarcza wychodźcom wiadomości potrzebnych do ustrzeżenia się przed błędami i wyzyskiem podczas podróży, kontroluje lreść umów zawieranych z pracownikami sezonowymi (zwłaszcza y masowymi grupami robotników) przez przedsiębiorców zagranicznych, ochrania wychodźców i emigrantów w granicach kraju, zbiera i zestawia dane statystyczne dotyczące rynku pracy, ruchu wychodźczego, oraz reemigracji, kontroluje zarobkowych pośredników pracy i występuje przeciwko potajemnym takim pośrednikom.

Za pośrednictwo od poszukującego pracy Państwowy Urząd Pośrednictwa Pracy nie pobiera żadnej opłaty — pracodawcy natomiast po dokonanem zapośredniczeniu opłacają 200 kp. — skierowani kandydaci do pracy przez ten Urząd, udający się koleją ponad 50 km mogą otrzymać zaświadczenie na 50% zniżkę kolejową III. klasy (z wyjątkiem umysłowo pracujących).

O wykonaniu I. ustępu niniejszego reskryptu zechcą Panowie Starostowie donieść Wojewódzkiemu Wydziałowi Pracy i Opieki Społecznej.

Wojewoda: JURYSTOWSKI.

97.

L. 1751/IX. Stanisławów, dnia 1. marca 1923.

W sprawie utrzymania w zakładach miejskich miasta Warszawy dzieci, kalek i starców, niestałych mieszkańców miasta Warszawy.

Okólnik Nr. 22.

Do wszystkich Panów Starostów.

Magistrat miasta st. Warszawy utrzymuje w zakładach i schroniskach miejskich dzieci, kaleki i starców, niestałych mieszkańców miasta Warszawy.

Ponieważ pobierana dotychczas norma dzienna za utrzymanie tych mieszkańców w zakładacn opiekuńczych nie pokrywała ponoszonych wydatków ze względu na kolosalny wzrost drożyzny, Magistrat stołecznego Warszawy koszt utrzymania, poczynając od dnia 1. stycznia 1923 r. podniósł **do 4.000 Mkp. dziennie.**

Poleca się powyższe zakomunikować gminom i Magistratom do wiadomości.

Równocześnie poleca się Panom Starostom, aby wezwali odnośne gminy i zarządy miast (Magistraty) do natychmiastowego pokrywania miesięcznych rachunków wysyłanych do nich przez Magistrat miasta Warszawy za opiekę i utrzymanie w schroniskach miejskich niestałych mieszkańców miasta Warszawy, ponieważ wszelkie opóźnienia w uregalowaniu należytości przypadających Magistratowi Warszawy przy obecnym spadku waluty przynosi ogromne straty w kasie miejskiej.

Wojewoda: JURYSTOWSKI.

III.

RUCH SŁUŻBOWY.

Pan Minister Spraw Wewnętrznych przydzielił Radcę Województwa w V. stopniu służbowym i kierownika Słarostwa w Sanisławowie Zenona Głażewskiego do Województwa i powierzył mu funkcje Naczelnika Wydziału Budżetowo-Gospodarczego.

Pan Minister Spraw Wewnętrznych przydzielił Radcę Wojew. w VI. stopniu służbowym i kierownika Starostwa w Horodence Stanisława Agapsowicza do Stanisławowa i powierzył mu kierownictwo Starostwa w Stanisławowowie

Pan Wojewoda przydzielił Radcę Wojew. w VI. stopniu służbowym Mieczysława Kaliniewicza do Horodenki i powierzył mu kierownictwo tamt. Starostwa.

Pan Wojewoda przeniósł komisarza powiatowego Dr. Michała Miętusza z Kosowa do Starostwa w Rohatynie.

Pan Wojewoda przeniósł komisarza powiatowego Kazimierza Jasińskiego z Horodenki do Województwa w Stanisławowie.

Pan Wojewoda przeniósł Stanisława Strigla komisarza powiatowego z Rohatyna do Województwa w Stanlsławowie.

Pan Minister Przemysłu i Handlu zamianował nieetatowego referenta technicznego Województwa inż. Jana Swobodę referentem w VII. stopniu służbowym.

Pan Wojewoda zamianował Adama Rzepę, b. funkcjonarjusza P. P., kancdlistą Województwa w XI. stopniu słżbowym i przeznaczył do służby w Starystwie w Żydaczowie.

IV.

KOMUNIKATY i OBWIESZCZENIA.

Województwo Lwowskie — Wydziat Prezydjalny.

L. 1407/W. pr. 1923. Lwów, dnia 1. marca 1923.

Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego reskryptem z dnia 12. stycznia 1923 L. 4238/22 M. zamianowało Przewodniczącymi, zastępcami przewodniczących i cyłonkami kolegjów znawców sądowych dla ochrony prawa autorstwa, utworzyć się mających po myśli § 2 rozporządzenia b. austrjackiego Ministerstwa Sprawiedliwości wydanego w porozumieniu z b. austr. Ministerstwem Wyznań i Oświaty z dnia 31. lipca 1896 Dz. U. P. Nr. 151 w okręgach Województwa Lwowskiego, Staniaławowskiego i Tarnopolskiego z słedzibą we Lwowie na przeciąg lat sześciu następujące osobistości:

I. z zakresu literatury:

1. Przewodniczącym Dr. Jana Kasprowicza, profesora Uniwersytetu we Lwowie.
2. Zastępcą przewodniczącego Dr. Wilhelma Bruchnalskiego, profesora Uniwersytetu we Lwowie.

Członkami:

3. Dr. Edwarda Porębowicza, profesora Uniwersytetu we Lwowie.
4. Dr. Ludwika Finkla, emer. protesora Uniwersytetn we Lwowie.
5. Dr. Wiktora Hahna, profesora Uniwersytetu we Lwowie.
6. Dr. Jana Ptaśnika, profesora Uniwersytetu we Lwowie.
7. Dr. Kazimierza Hartleba, docenta Uniwersytetu we Lwowie.
8. Ludwika Bernackiego, Dyrektora Zakładu im. Ossolińskich we Lwowie.
9. Michała Rolle'go, redaktora „Gazety Lwowskiej" we Lwowie.
10. Artura Schrodera, sekretarza teatrów miejskich we Lwowie.

II. z zakresu muzyki.

1. Przewodniczącym Mieczysława Sołtysa, Dyrektora Konserwatorjum muzycznego we Lwowie.
2. Zastępcą przewodniczącego Dr. Adolfa Chybińskiego, profesora Uniwersytetu we Lwowie.

C z ł o n k a m i :

3. Ks. Dr. Stanisława Żukowskiego, profesora Uniwersytetu we Lwowie.

4. Witolda Friemanna, profesora Konserwatorjum muzycznego we Lwowie.

5. Walentego Adamczaka, profesora Seminarjum nauczycielskiego we Lwowie.

6. Dr. Adama Sołtysa, profesora Konserwatorjum muzycznego we Lwowie.

7. Dr. Adama Mitschę, urzędnika Dyrekcji Kolei Państw. we Lwowie.

8. Franciszka Neuhausera, profesora Konserwatorjum muzycznego we Lwowie.

III. z zakresu sztuk plastycznych.

1. Przewodniczącym Dr Władysława Podlachę, profesora Uniwersytetu we Lwowie.

2. Zastępcą przewodniczącego Dr. Władysława Kozickiego, radcę Tymczasowego Wydziału Samorządowego we Lwowie.

C z ł o n k a m i :

3. Dr. Leona Pinińskiego, profesora Uniwersytetu we Lwowie.

4. Władysława Stronera, dyrektora miejskiego muzeum przemysłowego we Lwowie.

5. Dr. Jana Sas Zubrzyckiego, profesora Politechniki we Lwowie.

6. Antoniego Stefanowicza, naczelnika Wydziału Knratorjum Okręgu szkolnego lwowskiego we Lwowie.

7. Rudolfa Hubera, właściciela zakładu fotograficznego we Lwowie.

8. Inż. Zygmunta Harlanda, prezesa Koła architektów we Lwowie.

9. Stanisława Batowskiego, artystę malarza we Lwowie.

10. Józefa Świtkowskiego, rektora na Uniwersytecie we Lwowie.

Wojewoda: GRABOWSKI.

Województwo Krakowskie.
Wydział prezydjalny.

L. 2642/I. pr. Kraków, dnia 9. marca 1923.

K O N K U R S.

W Województwie krakowskiem jest do obsadzenia posada inspektora rybackiego, podlegającego służbowo Wojewodzie, a będącego egzekutywą Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych w dziedzinie rybactwa w I-szej Instancji.

Kompetenci na powyższe stanowisko winni posiadać wszystkie warunki przewidziane w rozdziale I. ustawy z dnia 17. lutego 1922 r. o państwowej służbie cywilnej i wykazać, że posiadają wyższe zawodowe wykształcenie teoretyczne i dłuższą wszechstronną praktykę w zakresie ryboznawstwa i Hodowli ryb.

Pierwszeństwo w uzyskaniu tej posady przysłuża fachowcom, którzy posiadają znajomość terenu i stosunków rybackich w Województwach małopolskich.

Do stanowiska Inspektora rybackiego, którego stałą siedzibą urzędową jest miasto Kraków — przywiązane jest uposażenie VII. wzgl. VI-go st. a to stosownie do stopnia wykazanych kwalifikacj i zawodowych kompetenta.

Odnośne, należycie dokumentami osobistymi i kwalifikacyjnymi zainstruowane podania wnosić należy w terminie do 10. kwietnia b. r. do Województwa (Wydział prezydjalny) w Krakowie.

O bliższe informacje w sprawie niniejszego konkursu zgłaszać się mogą interesowani w Wydziale prezydjalnym Województwa krakowskiego w godzinach urzędowych.

Wojewoda: GAŁECKI.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

OGŁOSZENIA.

Wydział powiatowy w Dolinie.

L. 620. Dolina, dnia 22. lutego 1923

O G Ł O S Z E N I E.

Na podstawie § 30 ustawy o Reprentacji powiatowej podaje się do wiadomości, iż zamknięcia rachunkowe powiatowego funduszu administracyjnego i drogowego za rok 1922 zostały wyłożone w biurze Wydziału powiatowego na 14 dni do przejrzenia przez opodatkowanych w powiecie.

Wiceprezes HANKIEWICZ.

Unieważnia się skradziony nokumeet, kartę odroczenia na imię: Szymona Łopatyńskiego, urodzonego w roku 1900 w Tyśmienicy.

Z drukarni i litografji St. Chowańca w Stanisławowie